

Monahia Florentia Bârdan

Mama Olga

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura DOXOLOGIA
Iasi, 2013

Prima amintire din viața mea este în ceață, nu foarte clară, parcă am visat, dar cred că s-a întâmplat.

Era noapte, ajunsesem cu o căruță la orfelinatul *Acoperământul Maicii Domnului*, de la mănăstirea Bistrița, Vâlcea. În căruță eram vreo zece copii între unu și cinci ani. Eu aveam trei ani. În jurul căruței niște umbre care ne-au dat jos, luați fie de o mână, fie de un picior. Erau maicile de la Bistrița, mănăstire care adăpostea orfelinatul și-l administra. Nu se vedea prea bine, erau cu felinarele și lumânările aprinse, nu era curent electric la mănăstire. Maicile aveau ascultarea, ca atunci când vin copiii, să-i ia în primire, să-și aleagă unul sau doi dintre ei pe care să-i îngrijească apoi. Directoarea orfelinatului era Maica Olga Gologan, ajutată permanent de sora ei, Teodosia Gologan. Am mers la dormitor. Erau dormitoare mari, pentru 40-50 persoane, paturi duble cu fân și rogojini. Am dormit o vreme cu maicile și surorile care ne-au luat în grijă. Nu-mi mai amintesc alte amănunte, până când am mers la grădiniță,

apoi la șoala primară. Ceea ce m-a impresionat deosebit a fost faptul că în clasa a patra primară maicile au început să ne învețe cântări bisericești, la început mai ușoare, ca *Binecuvântările Învierii* și *Catavasiile Nașterii Domnului*. Eram foarte fericite când ne venea rândul să cântăm în mijlocul bisericii. Încă de la grădiniță, anumite maici ne povesteau Viața Domnului Iisus, începând cu Nașterea Lui. La toate praznicele ne vorbeau despre momentele respective din Viața Mântuitorului: învățături, minuni etc. Ședeau copiii adunați într-un pat mai mare, în jurul unei maici care ne povestea aproape șoptit, cu drag și convingere. Și acest fapt m-a impresionat.

În mănăstirea Bistrița erau școli, grădinița de copii, curs primar și curs secundar, în primii ani a fost seminar, apoi s-a transformat în liceu, la cererea frunțășilor satelor dinprejur care voiau să-și dea copiii la școala din mănăstire. Direcția școlilor și orfelinatului era stăreța mănăstirii, Maica Olga Gologan, o femeie educată, cultă, și foarte blândă. Pentru că ne crescuse pe toate îi spuneam... Mama Olga. Avea inițiative

frumoase, avea prestanță și autoritate care, însă, nu-i știrbeau blândețea. Nu participam la toate slujbele, dar maicile ne învățaseră anumite rugăciuni pe care le cântam seara și dimineața, în fața bisericii. Erau troparele și condacele hramului, Acoperământul Maicii Domnului și ale Sfântului Grigorie Decapolitul, ale cărui sfinte moaște se află acolo. Mama Olga ne spunea mereu că Mama noastră este Maica Domnului, iar Tatăl, Sfântul Grigorie. Ne îndemna să ne rugăm lor pentru toate nevoile noastre. De zile mari, cum este Crăciunul și Învierea Domnului, ne făcea lucruri noi, rochițe, șorțulețe sau încălțăminte, ne îmbrăca pentru biserică și ne spunea că mergem la Ierusalim, să fim foarte cumiți. Ne mai spunea Mama Olga că stareța a mănăstirii este Maica Domnului, iar sfinția sa o înlocuiește, dar Maica Domnului îi spune tot ce trebuie să facă. De aceea n-a stat niciodată în strana stărețească. A așezat în strană o icoană cu Maica Domnului și ne-a învățat că de acolo trebuie să luăm toate binecuvântările pentru ascultările din mănăstire. Aveam și o icoană foarte mare cu Acoperământul Maicii Domnului,